

S Vlastimilem Brodským

O hereckých psech i knihách

Na křest videokazety Zdravý nemocný Vlastimil Brodský 25. října v Košicích, který zástupce Continental filmu, distributora pro Slovensko Ing. Drobný označil za celosvětovou premiéru, přijela i osobnost českého filmu téměř osmdesátiletý pan Brodský. O letošní dubnové premiéře filmu Česká beseda své čtenáře již informovala (4/99), nyní využila přítomnost muže s vlídnou moudrostí a úsměvnou filozofií k rozhovoru.

Pane Brodský, jak jste se vlastně dal dohromady s režisérem filmu Ondřejem Havelkou?

Kdysi v několika filmech hrála Libuška Havelková moji manželku, je moc milá, až bych řekl roztomilá, hrálo se mi s ní dobře a tak jsem se seznámil i s jejím potomkem, s Ondráškem jsme navázali kontakt přes swingovou muziku. Vzniklo takové přátelství. Ale vznik filmu není moje zásluha, ale pana doktora Pavla Mrlounka, který byl inspirován projekcí na benátském filmovém festivalu. Dal se dohromady s Ondráškem...

I když je v České republice 28. říjen státním svátkem - ve Slovenské republice zatím ani památným dnem - většina občanů si vznik republiky snad ani myšlenkou nepřipomene, mnozí ani nevědí, co toto datum znamená. Jak vy vnímáte tento státní svátek?

Narodil jsem se v roce 1920 a byl vychován v Masarykově duchu. Pro mě spojení nyní dvou samostatných republik bylo něčím posvátným a krásným, protože já jsem bydlel na Valašsku a na Slovensko jsme měli kousek. My jsme z Rokytnice u Vsetína jezdili na Slovensko na kolech anebo vlakem až na "podkarpantú". Velice jsem přilnul

ke kraji od Valašska na východ, až po Užhorod. Pro mě i 28. říjen je významný den, vztah k němu je možná i trochu nostalgický, vrací mi pocit dětství a vzpomínky.

Kolik filmů jste asi natočil a jak hodnotíte své filmové působení?

Snad ze sto dvaceti filmů udělat dobrých takových šest- sedm je hrozně malé procento a celá snaha, očekávání a ambice jsou vlastně nenaplněny. Některé filmy pokládám za dobré, jako třeba Rozmarné léto nebo Ostré sledované slaky nebo Všichni dobří rodáci, možná by se jich našlo víc. Dělal jsem v Německu film Jakub Iháč, se kterým jsem projel oskarovou cestu v Americe, i když jsme Oscara nedostali, v Německu na Zlatém medvědu jsme uspěli.

Vaše skromnost je určitě přehnaná, máte přece i Zlatou nymfu z Monte Carla a dobrých filmů, kde jste hrál, je jistě víc. Například Farářův konec. Nebo Noc na Karlštejně.

Farářův konec je o to posvátnější, že jsem ho dělal s Evaldem Schormem, což byl pro

mě režisér, který patřil k těm nejjfilozofičtějším a nejhlubším. Cítil jsem ho i jako člověka, jako osobnost, jako přítele.

Noc na Karlštejně je spojena s jakýmsi hereckým přerodem a pokusem dostat se do polohy, která je mně naprosto cizí. Je to mezník. S osobou Karla IV. mě seznamoval jeden historik, bez něhož bych mnohé věci nechápal. Rekl mi například, jaká to byla zrudlost, že Karel IV. uměl číst a psát. Na to byl v té době číst nebo psát, pro vladaře to bylo nedůstojné. Jenže psát si mohl napsat cokoli, číst může číst něco jiného. On věděl, proč to dělá. Byl i ve vynikající fyzické kondici. Dlouho jsem se s ním seznamoval. To, že jsem u diváků nezbudil odpor, to byl u mne zlom, že můžu hrát i něco jiného než ustrašené dědky.

A co divadelní role?

Divadlo jsem vždy pokládal za něco nejposvátnějšího pro hereckou práci, i když vim a uznávám, že rozdíl hereckých médií je velký. Znal jsem vynikající herce, třeba Jindřicha Plachty, se kterým jsem byl v herecké šatně v angažmá vinohradského divadla, kde dostával malé úlohy. Divadelní vyjadřovací technika byla tak odlišná od jeho naprosto dokonale vyjadřovací techniky filmové. V divadle jsem se cítil dost doma, ale úspěchy jsou dost nepublikovatelné, jen pro úzký okruh diváctva. Divadlo bylo zcela určitě to nezákladnější a nejnamáhavější. Jsem rád, že mám vmluvu, že už jsem tak starý, že to nemůžu dělat.

Zdravím čtenářat
české boženy
Vlastimil Brodský
25. 10. 99

Vaše obě dvě děti, Tereza a Marek, začaly vlastní kariéru. Jak je z povzdáli hodnotíte?

Syn vyrůstá k mé potěše. Hrál několik rolí

v nějakých filmech. Byl jsem přesvědčen, že nemá dělat hereckou profesi, protože je to jedna z nejprotivnějších profesí. A taky proto, že má malířský a hudební talent. Takže taky maluje a dělá muziku a jsem tomu rád. U Terecky tomu bylo jinak. Když jí bylo asi sedm let, tak jsme požádali režiséra Oldřicha Lipského, aby ji zařadil do dětského souboru, aby poznala, jaké je herectví těžké, vsávala v jednu hodinu v noci, nasadla do

autobusu, jela někde do jižních Čech, aby tam chytily východ slunce... a pak doháněla učivo ve škole. Měla krušný život a my jsme se s paní Brejchovou kojili naději, že jí to přejde. Nepřešlo. I když i ona pěkně malovala.

Jste znám jako milovník psů, i ve své autobiografické knížce píšete o vztahu k nim. Máte je, konkrétně vašeho Huga, opravdu tak rád?

Ke psům a obzvláště k tomu světu, mám opravdu vřelý vztah. V průběhu života jsem soužil s několika životními partnerkami, já to nechej nějak vulgarizovat, ale ten pejsek přece jenom... mě vítal radostně. Já si nepamatuji, že by některá z mých partnerek tak radostně vřtěla očáskem, když jsem se později vrátil, to umí jedině můj Hugo. Dopracoval jsem se k tomu, že mne začal zajímat duševní život zvířat. Já mu domlouvám normální češtinou, a on tomu rozumí. My spíme, rače prominout, spolu v posteli, ale on ví, že do té postele nesmí dřív než já. Kolem osmé hodiny mě vážně nutí jít spát, bafne na mě a dává mi najevo, že jemu se už chce.

Pry připravujete novou knihu, je to pravda?

Témata mám zatím na papírkách. Kdybych ji napsal teď, tak bych ji musel někde schovat, protože by mě uvěznili. Jsem roztrpčen tolika okolnostmi našeho života, že bych urážel významné lidi, kteří mají moc. Takže s tou knížkou čekám, až umřu. Já to píšu, píšu, píšu a teknu synovi, podívej se, jak odejde z krematoria, už to dej do tisku.

Helena Mišková
Foto: archiv

Festival českého divadla

V polovině listopadu se v Bratislavě uskuteční už tradiční festival České divadlo '99 pod záštitou Velyslnectví České republiky v SR. Kulturní atašé Mgr. Stanislava Bartošová -Wanowiczová pro Českou besedu rekla: "Festival České divadlo '99 potrvá od 14. do 26. listopadu. Přestože se koná pod záštitou Velyslnectví ČR, musím předeslat, že celková dramaturgie přehlídky a konečný výběr jednotlivých souborů je zcela dílem jeho organizátorů, zejména pana Milana Lasicí, jenž je rozhodující osobností této doposud vždy velice zdařilé akce."

V této souvislosti si možná mnozí všimnou, že tradiční název Studia S se v této sezoně změnil na Stúdio Lasic & Satinský. Mýlil by se však ten, kdo by v důsledku privatizace očekával jen čisté komerční naplnění letošní přehlídky. Podle ohlášeného programu letos do Bratislavy přijede 11 souborů, jež odehrají celkem 13 představení. Chybět mezi nimi nebudou tradiční lákadla jako Divadlo Jary Cimrmana (Švestka), Studio Ypsilon (Boris Vian: Hlava Medúzy), Divadlo Bolka Polívky (Šašek a královna), Divadlo Na zábradlí (Thomas Bernhard: Divadelník), ale i Národní divadlo z Prahy v zastoupení Jany Preissové a Jiřího Štěpničky ve hře Harolda Pintera Milence/...a v prach se obrátí.

"Za neméně zajímavé tituly považují představení Divadla Ungelt, které se vloni představilo Hru A. Weskera Bouřlivé jaro, v níž Alena Vránová v hlavní roli získala nejvyšší divadelní poctu, Cenu Thálie za rok 1997," dodala S. Bartošová -Wanowiczová. "Letos ohlásili Hru o manželství od Edwarda Albeeho v podání Chantal Paullainové a Jiřího Schmitzera. Zajímavé nepochybně bude i představení Divadla bez zábradlí Karla Heřmánka s na Slovensku zatím málo známou italskou komedií Luigiho Lunariho Tři muži na špatné adrese. Osobně jsem velice zvědavá na představení agentury Balzer - kterou úspěšně vede manžel herečky Elišky Balzerové - Frankie a Johnny ve svitu luncy, v němž hraje talentovaná mladá herečka - i manželská - dvojice Barbora Hrzánová a Radek Holub."

Divadlo Na zábradlí - jako by chtělo založit novou tradici, v níž hlavní roli hraje slovenský herec. Vloni to byla hra T. Bernharda Ritter, Dene, Voss, v níž Emília Vašaryová získala v roce 1996 Cenu za nejlepší ženský herecký výkon. Letos je ohlášen náročný titul Divadelník opět od T. Bernharda v režii J.A. Pitinského a s Martinem Hubou v hlavní roli. Původní českou divadelní tvorbu představí Klicperovo divadlo z Hradce Králové ukázkou z cyklu Noci antilop.

JV

Seniorské divadlo z Hronova na Scénické žatvě

Koncem října se v Martině uskutečnil už 77. ročník soutěžní přehlídky slovenských ochotnických divadelních souborů. Jako jeden z mála zahraničních hostů byl avizován i Soubor Jiráskova divadla (seniory) v Hronově při Občanském sdružení Kruh. Podle informace ředitelky martinské přehlídky Mgr. Aleny Štefkové z Národního osvětového centra v Bratislavě český soubor byl pozván v rámci Světového roku úcty ke starším lidem na doporučení pražské agentury ARTAMA, podílejší se na jednom z průvodních seminářů na téma Seniorské divadlo v Evropě.

"Hronov má dlouholetou tradici amatérského divadla. První představení se tu hrálo v roce 1826. Narodil se tu spisovatel Alois Jirásek, který kromě historických románů napsal i dvanáct divadelních her, jež jsou velmi oblíbeny podnes. Na jeho počest bylo v Hronově v roce 1930 postaveno velké moderní divadlo. Působí tu soubor Jiráskova divadla Hronov. V dnešním složení pracuje tato skupina už 15 let. Její členové nejsou pouze z Hronova, ale na zkoušky a představení dojíždějí celý rok i z okolních měst a obcí do vzdálenosti 20 kilometrů. Inscenace souboru mají vysokou úroveň a dramaturgicky jsou sestaveny z klasických i současných her. Členové souboru pomáhají každoročně i při organizaci festivalu amatérského divadla Jiráskův Hronov, který se koná nepřetržitě už 68 let a patří k nejstarší evropské divadelní tradici, je uvedeno v katalogu Scénické žatvy '99.

V roce 1994 jsme se na festivalu Jiráskův Hronov poprvé setkali s pojmem seniorské divadlo a uviděli představení seniorů z Německa. Myšlenka se nám zalíbila a ze starších členů souboru vznikla skupina Seniorské divadlo a hned s první inscenací Medvěd od A.P. Čechova zaznamenala velké úspěchy. Po vítězství na prvním festivalu českého seniorského divadla v roce 1995 v Pízní ji pozvali na řadu významných festivalů po celém světě a hrála v Rakousku, Belgii, Anglii, Japonsku, Švýcarsku a Německu."

JV